

Prima instanță: L. Holevițcaia.
Instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican.

dosarul nr. 2ra-2411/16

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Mariana Pitic
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către reprezentantul recurentei Svetlana Dorogova, Victor Tatarciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Dorogova împotriva lui Roman Dorogov cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, acordarea permisiunii de ieșire din țară cu copilul minor fără acordul tatălui, partajarea averii comune în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Svetlana Dorogova și a fost menținută hotărârea judecătorească Râșcani, municipiul Chișinău din 20 martie 2015,

c o n s t a t ă

La 06 august 2013, reclamanta Svetlana Dorogova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Dorogov cu privire la desfacerea

căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, acordarea permisiunii de ieșire din țară cu copilul minor fără acordul tatălui, partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 14 mai 2011, a încheiat căsătoria cu pârâtul Roman Dorogov, înregistrată la O.S.C. mun. Chișinău, cu nr. 228.

Indică reclamanta că, în perioada aflării în căsătorie cu pârâtul, la 16 iulie 2011 s-a născut fiica acestora, Elizaveta Dorogova.

Susține reclamanta că, în perioada căsătoriei cu pârâtul, aceștia nu se înțelegeau, deseori se certau și aveau priorități diferite.

Afirmă reclamanta că, pârâtul avea un comportament agresiv în familie și nu contribuia nici într-un mod la creșterea și educarea copilului minor.

Mai mult ca atât, invocă reclamanta că, pârâtul se opunea categoric, fără motiv, la acordarea permisiunii reclamantei de ieșire din țară cu copilul minor, aceasta din urmă având probleme de sănătate.

Cere reclamanta Svetlana Dorogova desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 3000 lei lunar până la atingerea majoratului acestuia, acordarea permisiunii de ieșire din țară cu copilul minor fără acordul tatălui, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a sumei în mărime de 33 221 lei cu titlu de cotă-parte din averea comună în devălmășie cât și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. S-a dispus desfacerea căsătoriei dintre Svetlana și Roman Dorogov, încheiată la 14 mai 2011, înregistrată la O.S.C. mun. Chișinău, cu nr. 228, stabilirea domiciliului copilului minor Elizaveta Dorogova, anul nașterii 16 iulie 2011, cu mama Svetlana Dorogova, acordarea permisiunii reclamantei de ieșire din țară cu copilul minor, în lipsa acordului tatălui, Roman Dorogov, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a pensiei de întreținere a copilului minor în mărime fixă de 1000 lei lunar, începând cu 06 august 2013 și până la atingerea majoratului. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Svetlana Dorogova și a fost menținută hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 20 martie 2015.

La 16 august 2016, reprezentantul recurente Svetlana Dorogova, Victor Tatarciuc, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârilor judecătorești în partea respingerii cerințelor recurente ca fiind neîntemeiate și emiterea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, reprezentantul recurenteii a indicat că, parțial, nu este de acord cu decizia instanței de apel și cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Mai mult ca atât, consideră reprezentantul recurenteii că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Conform art. I din Legea nr. 155 din 05 iulie 2012 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, nr. 225-XV din 30 mai 2003, s-a modificat și completat cu excluderea din Cod a articolelor 397-422.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Prin urmare, reprezentantul recurenteii a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 octombrie 2016 completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul reprezentantului recurenteii Svetlana Dorogova, Victor Tatarciuc, urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 și trimiterea cauzei civile la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului, rezultă că, recurenta-reclamantă Svetlana Dorogova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Dorogov cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, acordarea permisiunii de ieșire din țară cu copilul minor fără acordul tatălui, partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii, aceasta a indicat că, la 14 mai 2011, a încheiat căsătoria cu intimatul-pârât Roman Dorogov, înregistrată la O.S.C. mun. Chișinău, cu nr. 228.

Indică recurenta-reclamantă că, în perioada aflării în căsătorie cu intimatul-pârât, la 16 iulie 2011 s-a născut fiica acestora, Elizaveta Dorogova.

Susține recurenta-reclamantă că, în perioada căsătoriei cu intimatul-pârât, aceștia nu se înțelegeau, deseori se certau și aveau priorități diferite.

Afirmă recurenta-reclamantă că, intimatul-pârât avea un comportament agresiv în familie și nu contribuia nici într-un mod la creșterea și educarea copilului minor.

Prima instanță a admis parțial acțiunea, iar instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432, alin. (4) CPC, instanța de recurs casează decizia instanței de apel, or, erorile comise de aceasta duc nemijlocit la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, și anume dreptul la un proces echitabil precum și aprecierea arbitrară a probelor din dosar de către instanța de judecată.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (4) CPC, ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul lărgit apreciază concluzia primei instanțe (f.d. 102 verso) cu privire la faptul că, legislația în vigoare, art. 25 Codul familiei, stipulează posibilitatea împărțirii proprietății în devălmășie a soților și nu încasarea compensației bănești în locul împărțirii proprietății, dar, atunci când bunurile există în realitate.

Or, în același timp, este de menționat că, în cadrul ședințelor de judecată nici nu s-a stabilit dacă existau sau nu în realitate, bunurile indicate în cererea de chemare în judecată de către recurenta-reclamantă, din care considerente concluzia instanței de judecată, în acest sens, ar fi prematură.

Instanța de recurs menționează și faptul că, în cererea de chemare în judecată, reclamanta – recurentă a cerut și încasarea cheltuielilor pentru reparația apartamentului în care a locuit cu intimatul, circumstanță care nu a fost contestată de către intimat în cadrul ședințelor de judecată, însă instanțele de judecată au omis să dea o soluție în privința acestei pretenții, ceea ce constituie o altă eroare, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul lărgit mai indică că, contrar prevederilor art.art.240 alin.(1), 241 alin.(6), instanțele de judecată nu s-au expus și asupra pretenției ce ține de repartizarea cheltuielilor de judecată.

În sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a probelor.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către reprezentantul recurenteii Svetlana Dorogova, Victor Tatarciuc, de a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, cu trimiterea cauzei civile la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către reprezentantul recurenteii Svetlana Dorogova, Victor Tatarciuc,

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Dorogova împotriva lui Roman Dorogov cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, acordarea permisiunii de ieșire din țară cu copilul minor fără acordul tatălui, partajarea averii comune în devălmășie, cu trimiterea cauzei civile la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Mariana Pitic

Oleg Sternioală